

Datování kvartérních sedimentů

Přednáška si klade za cíl stručné vysvětlení podstaty a metod datování kvartérních objektů, přičemž pozornost je věnována následujícímu okruhu metod:

1. Metody, které slouží k odhadu stáří. Existují dva typy technik datování, které umožňují zjišťovat stáří fosilií, sedimentů nebo hornin:

- a) **radiometrické metody** – založené na radioaktivním rozpadu určitých nestabilních chemických prvků nebo na podobném jevu (např. porušení krystalové mřížky působením radiace): ^{14}C datování, K-Ar, Ar-Ar, datování U-řad, Fission Track, TL-datování, ESP datování
- b) **inkrementální metody (přírůstkové)** – založené na měření pravidelných akumulací sedimentu nebo biologického materiálu v průběhu času: dendrochronologie, varvová chronologie, lichenometrie

2. Metody založené na rovnosti stáří určitých stratigraficky významných horizontů, které mohou být usazeny ve zcela odlišných stratigrafických sekvencích. V některých případech mohou být tyto horizonty i globálně synchronní: paleomagnetismus, tefrochronologie, OIS-chronologie

3. Metody zjišťování relativního stáří nebo relativního vrstevního sledu. Využití zákona superpozice za užití studia stupně degradace nebo přeměny látek: aminostratigrafie